

Posudek oponenta diplomové práce

Vedoucí práce: doc. JUDr. Miroslav Černý, Ph. D.

Oponent: JUDr. Petr Dostálík, Ph.D.

Název práce: Postavení ženy v římském právu, Plzeň, 2019

Diplomantka: Hana Pelikánová

K práci, mně předložené k posouzení, uvádím následující:

Diplomantka si pro svou práci zvolila téma postavení ženy v římském právu. Zabývá se třemi zásadními oblastmi: obecně schopností ženy nabývat a zavazovat se v římském právu, postavením ženy v dědickém právu a postavením ženy v římském právu trestním. Práce splňuje formální požadavky kladené na tento typ kvalifikační práce – má dostatečný rozsah, disponuje poznámkovým aparátem, diplomantka využila literaturu, která jí byla zadána školitelem. Práce je napsána přehledně, bez gramatických chyb, je dobře strukturovaná a přehledná. Z formálního hlediska vytýkám práci zejména absenci zkrácených citací, které by odlehčily celý text a zejména špatné citování pramenů římského práva (tedy Gaiových a Iustiniánových Institucí, Digest, zákony císaře Augusta apod.), kde diplomantka necituje přímo pramenné místo, ale odkazuje pouze na konkrétní stránku českého překladu. Zahraniční literatura je zastoupena velmi sporadicky a pouze pracemi obecnějšího charakteru (učebnice Maxe Kasera, monografie Fritze Schultze, která se zabývá obecně principy římského práva), postrádám odborné texty (monografie a články), které by se zabývaly postavením ženy (můžeme namátkou uvést práce J. E. Grubbsově z roku 2002, Bruce W. Wintera z roku 2003 nebo Jane F. Gardnerové z roku 2008). Diplomantka také vůbec nerozlišuje jednotlivé vývojové vrstvy římského práva, ve výkladu o právním postavení ženy v antickém Římě se bez jakéhokoliv přechodu opírá o názoru představitele pandektistiky L. von Arndtse. Práce rovněž nemá přesah do recepce římského práva, odkaz na článek P. Bělovského, učiněný v závěru práce není relevantní, neboť římské manželství bylo faktickým stavem, založeným na *affectio maritalis* a podstatnou změnu v chápání manželství přineslo až křesťanství.

Za největší nedostatek práce považuji okolnost, že práce samotná je pouhým výčtem jednotlivých institutů římského práva, týkajících se ženy, založeným z velké části pouze na učebnicových textech, který postrádá jakoukoliv hloubku a nepřináší žádný nový poznatek.

Z výše uvedených důvodů doporučuji sice práci k obhajobě, ale navrhuji ji hodnotit známkou dobře (E). Jako téma do diskuze k obhajobě navrhuji problematiku darování mezi manželi v římském právu.

V Přerově, dne 29. 4. 2019

Petr Dostálík